

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
“ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА”

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.А.Н.

• Мала академія наук
• України під егідою
• ЮНЕСКО

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ XVII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ “АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ”

12-13 ГРУДНЯ 2024 РОКУ

Вагові коефіцієнти α_i визначаємо методом модифікованої головної компоненти. Цей метод дає можливість таку інтегральну оцінку, яка найкраще корелюватиме із статистичними показниками, що використовувались при її визначенні. Для визначення вагових коефіцієнтів даним методом складаємо коваріаційну матрицю показників y_i , знаходимо її власні значення та власний вектор, що відповідає максимальному власному значенню. Коефіцієнти α_i приймаємо рівними квадратам координат даного вектора. В результаті одержимо таку оцінку величини доданої вартості за витратами виробництва суб'єктів господарювання в галузі машинобудування для Полтавської області

$$W(t) = 0,289y_1(t) + 0,285y_2(t) + 0,294y_3(t) + 0,050y_4(t) + 0,082y_5(t)$$

Одержана інтегральна оцінка має чітко виражену тенденцію зростання. Ця тенденція описується рівнянням парної лінійної регресії

$$W(t) = 0,0867t - 0,0536$$

Коефіцієнт детермінації $R^2 = 0,9762$ підтверджує адекватність даного рівняння початковим даним, що дає можливість використовувати його для прогнозування динаміки величини доданої вартості.

УДК 721

**ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ВИСТАВКОВОГО ПРОСТОРУ
В УМОВАХ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ**

Какотін Т.Г., Новосельчук Н.Є.

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
ya.lion10@gmail.com*

Актуальність. Значення виставкової діяльності як однієї з сфер розвитку сучасної економіки постійно зростає. Виставкова діяльність є багатофункціональним явищем, що сприяє розвитку торгівлі, зміцненню

міжнародних зв'язків, популяризації інноваційних технологій та нових видів товарів і послуг, формує новітнє, інформаційне середовище, яке відображає стан і тенденції розвитку ринку. Формування дизайну архітектурного середовища виставкових просторів є важливою та невід'ємною складовою розвитку виставкової діяльності.

Метою цієї статті є визначення основних складових, що безпосередньо впливають на формування дизайну інтер'єру виставкових просторів. У роботі використані **методи дослідження**: фактологічного аналізу – вивчення, систематизація доступних інформаційних джерел і матеріалів; оцінка достовірності й точності фактів; системний метод, що дозволяє комплексно вивчити даний об'єкт з урахуванням усіх його складових.

Результати дослідження. Виставка – це комунікативний простір публічної демонстрації досягнень у галузі економіки, науки, техніки, культури,

мистецтва та інших галузях суспільного життя. Першочергово дизайн інтер'єру виставкового простору залежить від тематики виставки, яка визначає характер розташування експонатів, графік руху відвідувачів, загальну ідею. Експозиція виступає ключовим елементом виставки. При її організації важливим є не тільки розміщення виставкових експонатів, їх освітлення та охорона від атмосферного впливу (в разі потреби), але також створення відповідного оточення, фону для експоната, характеру їх розташування з виділенням ключових.

Завдання виставки полягає в організації образного зорового простору, взаємодії експоната з різними категоріями відвідувачів. Виставки відрізняються конкретними цілями, змістом і складом експонатів. Виставочну експозицію відвідувач сприймає швидше, ніж музейну, з меншою витратою часу й зусиль. Залежно від характеру експонатів розрізняють методи їх показу: об'ємні експонати – натурні, статичні або діючі моделі для кращого огляду розміщують на різних рівнях; площинні експонати – графіка, фото, тексти, полієкрани – займають зону активного сприйняття, відносно неширокий експозиційний пояс;

зміна кольору застосовується для розмежування відділів експозиції. Для полегшення сприйняття експонати розрізняють за розміром, фактурою, тлом, кольором. Важливо зберегти єдність експозиції та створити цілісне образне вирішення.

В залежності від габаритів виставкового простору експозиція може бути 1, 2 і 3-х сторонньою. Можна виділити два прийоми організації графіка руху на виставці: архітектурно-художнє акцентування та примусовий графік. Графік руху всередині виставкового простору багато в чому визначається взаємозв'язком основних приміщень. Виділяють наступні види графіків руху: 1) наскрізний – при анфіладному розташуванні залів, коли відвідувач не може потрапити у відділ, що його цікавить, не минаючи інші; 2) круговий – виключає дворазове проходження приміщень, згрупованих таким чином, що перший і останній розділи примикають до вхідної зони; подібні схеми руху не дозволяють організувати вільний доступ до будь-якого розділу; 3) комбінування кругового маршруту з тупиковим – більш зручний для відвідувачів. Для цього непрохідні експозиційні зали примикають по периметру до галерей, але при цьому порушується безперервність огляду.

Для огляду експозиції в порядку логічного розкриття теми й вільного відвідування окремих відділів доцільно не тільки об'єднання самостійних виставкових зон з комунікаціями, але й забезпечення безпосереднього зв'язку між ними. Також необхідно враховувати, що приміщення виставкового залу, виконує роль нейтрального фону для сприйняття експозиції. Це обумовлює часте використання спокійних, світлих кольорів експозиційних площ (стін, перегородок, обладнання). Інший варіант – експозиційна площа має виразну фактуру поверхні стіни (цегла, бетон) або насичене колористичне вирішення.

Важливою складовою організації інтер'єру виставкового простору є освітлення. Освітлення завершує завдання проєктування інтер'єру, виявляє важливі якості об'єктів, привертає увагу та зацікавленість глядача. Основні вимоги до освітлення експозиційних площ: захист світлочуттєвих експонатів від

руйнуючого впливу світла; направленість основного світлового потоку на виставкову зону, що досягається правильним розміщенням джерел світла (світлопроекторів) по відношенню до експозиційної площі; поступове зростання освітлення від зони циркуляції відвідувачів до місць розміщення експонатів; ліквідація відблисків від експонатів та обмеження засліплення глядача; забезпечення більшої яскравості експонатів відносно фону.

Висновки: виставковий простір сьогодні набуває значення завдяки своїй специфічній мові: нестандартним концептуальним рішенням і розробкам, різноманітним конструкціям, сучасним технічним засобам. Останні десятиліття внесли у виставковий простір інноваційні технології, аудіовізуальні та цифрові [1]. Інноваційним форматом є використання технологій штучного інтелекту, що дозволяє відвідувачам стати учасниками експозиції. Все це у сукупності створює виразне, нове, пізнавальне середовище.

Література:

1. Новосельчук Н.Є., Какотін Т.Г. Сучасні тенденції вирішення інтересів виставкових просторів / Тези 76-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка». Том 1. (Полтава, 02 травня – 25 травня 2023 року) – Полтава: Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2024. – С. 110.